

PINTÉR LAJOS VERSEI

KATONA JÓZSEF-MEDALION

egy évfordulóra

Kik pénzt olvasnak
bankban,
kik Bánk bánt
iskolapadban.

Kik fürkészve –
félve – néznek
a sors tükrére:
jövendőnk
mit hoz egyénre,
nyelv zenéjére,
alanyra-állítmányra,
s mit hoz
nemzetre-népre.

Kik a holt márványt,
márványszobrát
körüállják
s csodálják s tán csudálják,
álljanak most kicsit félre:
nem látni tőlük
az eleven költőt!

GYÖNGYSOR ÉS SEBHELY

Európa fényei, városai:
gyöngyök és sebhelyek.
Újszülöttek néznek veletek
farkasszemet: vesztőhelyek –
és elaggott remények a
feldöntött bölcsők körül, Európában.

Emlékszel, kedves, gesztenyét szedtünk,
kezünkben tartottuk a
didergő vadgesztenyét.
Október volt, aradi vértanúk napja:
néztük, ahogy egy aprócska gyertya
pislákol még s a körmünkre ég.
Szemünkben talán könnycsepp is csillant,
gyöngye harmat volt, ösztövé.
Buda és Pest, Berlin és Lipcse,
Prága és Pozsony: gyöngyök és
sebhelyek, Gdansk és Varsó,
mindenütt emberek – Vilnius,
Riga és Tallin, mintha a balti
tenger vigyázón nézne a tenger népre.
S Brassóban is a fekete templom
falai újra égnek,
a feketénél is feketébbek,
gyöngyök és sebhelyek.
Városaim, csillogó városok
az Európa-gyöngysoron.
Mindenütt egyazon géniusz jár:
a testvéri tankok elé
fölemelt kézzel
patyolat ingben ő áll.
Mindenütt egyazon géniusz jár:
az idő mélyén ő vacog,
ő, aki itt ül szívemben,
ő, a szabadság csillaga.

Egy hangot hallani, s ez
 büszke hang,
 de nincs benne gőg, nincs benne rang.
 Föld-mélyből fölzeng ő,
 de nincs benne kolduló harag:
 érette szóljon a harang.

EPERFÖLDEK

Tisztelet az anyanyelvnek

Nem tudom, hol, melyik lemezen
 keressem számukat, az *eperföldeket*?
 Földieperre gondolj, barátom. Melynek
 nincsenek is „földjei”, csak kisebb
 kertjei. Földieper-kertek?
 epreskertek? – így mondanánk
 – s még mindig pontosíthatnánk – talán.
 Ő is így mondaná.
 Ha le nem lövik, oly
 gazdagon élhetne most, szegény.
 „Szeretetet akar, nem háborút” –
 rosszul fordítottam
 ezt is: épp mert sietve, elnagyoltan.
 „Szeress, ne háborúzz?” Love, love,
 a szeretet is kevés,
 az őrmester is szereti lovát,
 csizmahúzó kutyáját, s szereti
 a nála is bárgyúbb katonáját.
 De mi: *love*, szerelemmel akartunk
 szeretni, nem *relatív*e.
 Lásd, ilyen a mi anyanyelvünk,
 s mást jelent a *sarok* és a *sark* is.
 A sarokvas alatt ott vacogunk,
 a sarkcsillag fölöttünk ott ragyog.

ÜRÖM

*Csernobil ukránul azt jelenti: üröm –
Baka Pistának*

Pista, nem járjuk már Szeged utcáit,
hol a Tisza-part kiterítve előttünk,
mint ezüst karácsonyfadísz, mint ezüst
szalag, mit kertünkbe szórtak
a harci repülőök,
nem járjuk már Szeged utcáit, hol
a hajnali Tisza mint meztelen asszony
ott fekszik lábaink előtt,
ölel és engedi ölelni magát.
A szél, a sziszegő kócolja hajunkat és
borzolja az árva szeretőnk haját.
Újvidéken sem járjuk sorra többé
a Duna utca lemezboltjait,
hol együtt szól a klasszikus s a dzsessz.
S hol lehallgathatatlan lemez
történetünk, a történelem.
Én itt maradtam, itt, e sártekén,
mint iskolás, ki számolja kezén,
hogy egy meg egy. Ki számolja, hogy
mennyi még?
S te üzened, hogy oly hideg
az istentelen ég.
Madaraid röptek el veled:
nyírfajd, fekete harkály, fakusz,
fenyvescinke vagy fenyőrigó,
ki csőrébe vett s
elröptél veled.
Ki életében barátod volt s híved,
ugye, halálodban is barátod lehet!